

Előfizetési árak:

A kiadóhivatalban átvéve:
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Negyedévre . . . 1 < 05 >
Helyben házhöz hordva:
Egész évre . . . 8 frt — kr.
Negyedévre . . . 2 frt — kr.
Vidékre postán szállítva:
Egész évre . . . 10 frt — kr.
Negyedévre . . . 2 > 50 >

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap a hétfői és ünnep utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Apáca u. 3. sz.

A szerkesztőség kéziratok visszaadására vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 4 kr.

A német császár bevonulása.

— S. k. t. távirata. —

Budapest, 1897. szeptember 20.

Motto: Hatalmas császár! az én nemzetem
Midőn téged ily lelkesen fogad:
Átérti azt, mit tesz; mert ez a nép
Tisztelte mindig a királyokat.

Fajom okos; jól tudja azt, midőn
A koronának hajt térdet-fejet:
Önlétezése sorsát tiszteli.
És ez a hűség véle született.

A katonaság már 8 órakor kordont vont azon utcákon, melyeken a bevonulás tartott, de az óriási tömeg miatt minduntalan fölbomlott a rend. Nemsokára egymásután érkeztek a miniszterek Bánffyval az élükön, majd óriási éljenzés és trombitaharsogás között József fhg., József Ágost, Ferencz Ferdinánd fhgek, az attasék, diplomaták és a polgármester.

Fél tizkor ágyulövések dördültek el és avizálva lett a király indulása a várpalotából. — Itt kellemetlen incidens történt, a mennyiben Lobkovicz elhírtelenkedve a dolgot, rázendítette a néphymnuszt és egész táborkarával háromszor szalutált, s csak ekkor vette észre, hogy nem a király érkezett csak Ottó fhg. Lobkovicz ingerülten hallgattatta el a zenét.

Tiz órakor tünt fel a király fogata. A felség arczán rögtön feltűnt a mély bosszuság, minek egy újabb incidens volt az oka. A népszínház mellett ugyanis annyira betolakodtak a nézők az utra, hogy a kordon nem is látszott tőlük s

itt a király megállitva kocsiját oda rendelte a rendőr kapitányt és kemény szavakkal parancsolta, hogy csináljon rendet és távolítsa el a be tódult népet.

Ez a bosszuság még akkor is látszott a király arczán, midőn Lobkovicz hg. elé ért, hol újabb kellemetlen eset adta elő magát.

Amint az uralkodó ágyúörgés és a néphymnus zaja között a pályaudvarhoz ért, idegesen kezdett integetni, hogy hagyják abba a zenét és Lobkoviczot és az 52-ik ezred parancsnokat magához intve, a beállott csendben ingerült kiáltó szavakkal korholta az ezredet, mely össze vissza szalutált, egyik zászlóalj jobbra másik balra csinálva a fejvetést. A hadtestparancsnok és az ezredes lángvörös arccal hallgattak, majd a király otthagya őket az udvari váró-teremhez hajtattott és itt leszált.

A király a várakozás néhány percze alatt Bánffy és Fejérváryt szólította meg, majd a főhercegekkel fogott kezét.

Pont 10 órakor megérkezett a német császár fehér-kék külön vonata és üdén frissen szállott le róla a hatalmas császár magyar huszár tábornoki egyenruhában. Királyunk, ki porosz ezrede egyenruhá-

jában volt, eléje sietett és kétszer megölelte — megcsókolta vendégét.

Ezután megszemlélték a disz századot, majd ő Felsége bemutatta aminisztereket és notabilitásokat. A császár mindegyikkel kezét fogott, azután beült királyunk jobbán abba a remek diszkocsiba, mely királyunkat a koronázáskor is vitte.

A négy lótól vont diszhintó előtt futár vágatott, utána a sok diszfogat és remek egyonruhák páratlan széppé tették a bevonulást.

Az ablakok zsúfolva voltak nézőkkel s míg a kordon mögött 100.000-rek kiáltottak éljent, fenn az ablakokból ezer és ezer szép kezek lobogtattak kendőt a császár felé, ki megatva, alig tudta levenni szeméit az ablakokról és többször szalutált.

Hosszabb időre lekötötte figyelmét a lánczhid előtti Hungaria szobor is, melyre többször visszanézett.

Budán a királyi palotában az udvar és a főhercegek fogadták a poroszok nagy császáriját, a mi szövetségesünket és vendégünket.

Bővebbet a »Tiszántúl« holnapi számában.

A szerkesztésért felelős:

Dr. VUCSKICS GYULA.